

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/36/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215205592
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2215205592.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. C. XX, C. C., proti žalovanému: D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, G. H., zastúpenému JUDr. Jolanou Černou, advokátkou, so sídlom Alžbetínske nám. 1203, Dunajská Streda, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 16. novembra 2021 č.k. 10C/195/2015-487, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výrokom I. určil, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patri nasledujúce veci: A/ Nehnutelnosti vedené Okresným úradom Dunajská Streda, katastrálnym odborom na LV č. XXX v k. ú. C. C. ako rodinný dom, súpisné číslo XX, na parcele č. 257/136, parcela Registra „C“ 257/76 vinice vo výmere 468 m², parc. č. 257/93, zastavané plochy a nádvoria vo výmere 58 m², a parc. č. 257/136, zastavané plochy a nádvoria vo výmere 149 m² v hodnote 99.300 eur, B/ Hnutelné veci pod bodmi 1. až 13., spolu A/ a B/ v hodnote 102.754,25 eur, a C/ Pasíva - Úver prevzatý od Štátneho fondu rozvoja a bývania podľa úverovej zmluvy č. 201/119/2006 zo dňa 07.02.2006 so zostatkom ku dňu právoplatnosti rozvodu vo výške 22.692,54 eur na istine a vo výške 8.326,74 eur na úrokoch., pričom výrokom II. súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal položku č. A/, položky č. B/ 1., 2., 3., 4., 5., 7., 9., 10. a 13. v hodnote 101.261,40 eur, výrokom III. vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal položky B/ č. 6., 8., 11. a 12. v hodnote 1.492,85 eur, výrokom IV. žalobkyni uložil vyplatiť žalovanému na finančnom vyrovnaní sumu vo výšku 20.267,17 eur do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Výrokom V. stranám sporu súd uložil zaplatiť na účet súdu titulom súdneho poplatku sumu po 2.006,50 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom VI. znalcovi Ing. Karolovi Méhesovi priznal nárok na náhradu trov konania z titulu znalečného v rozsahu 100% a súčasne výrokom VII. uložil uctárni súdu, aby vyplatila znalcovi zo zálohy zo strany žalobkyne sumu vo výške 116,85 eur a zo strany žalovaného vo výške 116,85 eur. Ďalej súd napadnutým rozsudkom výrokom VIII. upravil uctáreň súdu, aby vrátila stranám sporu zo zálohy pod položkou D14 sumy po 83,15 eur. Výrokom IX. súd stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 136 ods. 2, § 149 ods. 1 a 3, § 150 Občianskeho zákonníka, keď mal súd preukázané, že rozsudok o rozvode manželstva účastníkov konania pod sp. zn. 6P/112/2013 zo dňa 05.06.2014 nadobudol právoplatnosť 17.06.2014. Žalobkyňa podala návrh dňa 02.04.2015 o vyporiadanie BSM z dôvodu, že so žalovaným sa nevedeli mimosúdne

dohodnúť. V žalobe uviedla, že predmetom konania sú hnuiteľné, nehnuteľné veci, ako aj pasíva, ktoré sú uvedené vo výrokovej časti rozsudku s tým, že čo do ostatných položiek pod bodom B/ hnuiteľné veci žalobu žalobkyňa zobrala späť. Strany sporu predložili súdu dohodu o zostatkových hodnotách hnuiteľných vecí patriacich podľa dohody strán do BSM strán sporu zo dňa 11.06.2019 (č.l. 375). Z predloženej dohody súd zistil, že strany sporu sa dohodli na hodnotách týchto hnuiteľných vecí, pričom uviedli, že žiadajú, aby hnuiteľné veci boli započítané do BSM s uvedenými hodnotami bez nariadenia znaleckého posudku na tieto veci. Na základe predmetnej dohody teda súd určil hodnotu hnuiteľných vecí, ktoré sú uvedené vo výrokovej časti pod bodom B 1-13. Na ústnom pojednávaní dňa 11.02.2021 žalobkyňa v ostatnej časti hnuiteľných vecí zobrala žalobu späť, pričom išlo o hnuiteľné veci pôvodne uvedené v žalobe pod bodom 1-2, 13-20, ako aj finančné prostriedky pod bodom Bb žaloby. Čo do ohodnotenia hnuiteľného majetku pod bodom A, a to nehnuteľnosť vedenú na LV č. XXX k.ú. C. C. súd v danom prípade poukázal na znalecký posudok znalca Ing. Karola Méhesa pod. č. 10/2020 (č.l. 299), keď zistil, že nehnuteľnosť má hodnotu vo výške 99.300 eur, pričom táto cena bola určená k aktuálnemu dátumu ku dňu 05.09.2020. V danom prípade sa súd stotožnil s vyjadrením PZ žalovaného, že v rámci vyporiadania BSM podľa súdnej praxe pri určení hodnoty nehnuteľnosti patriacich do BSM sa vychádza zo stavu nehnuteľnosti v čase zániku BSM, ale v hodnote, ktorú nehnuteľnosť má v čase vyporiadania. Z tohto dôvodu súd bol toho názoru, že aktuálna cena, s ktorou cenou súhlasil žalovaný a v žalobe žalovaný nežiadal o vypracovanie dodatku k znaleckému posudku čo do hodnoty nehnuteľnosti v čase vyporiadania, vychádzal zo znaleckého posudku Ing. Karola Méhesa, ktorý znalecký posudok bol vypracovaný pod č. 10/2020 zo dňa 05.09.2020. Poukazujúc na tú skutočnosť, že žalobkyňa od podania tejto žaloby žiadala, aby súd vyporiadal zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že prikáže nehnuteľnosť pod položkou A do jej výlučného vlastníctva a s takýmto návrhom žalovaný súhlasil, pričom predmetnú nehnuteľnosť užíva žalobkyňa spolu s deťmi strán sporu, súd rozhodol tak, že prikázal predmetnú nehnuteľnosť do výlučného vlastníctva žalobkyňi, ako aj hnuiteľné veci, a to na základe dohody strán sporu. Keďže žalobkyňa investovala do spornej nehnuteľnosti sumu 28.214,93 eur, túto sumu súd odpočítal spolu s úverom, ktorý bol ku dňu rozvodu manželstva účastníkov konania v sume 31.019,28 eur, pričom predmetný úver spláca podľa udania žalobkyňa formou mesačných splátok, aj táto suma bola odpočítaná v prospech žalobkyne. Čo do masy BSM súd určil, že hnuiteľné veci spolu majú hodnotu 3.454,25 eur, nehnuteľnosť 99.300 eur, t. j. spolu 120.754,25 eur, ďalej určil pasíva, a to úver ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva vo výške 31.019,28 eur, ako aj investície zo strany žalobkyne v sume 28.214,93 eur, teda spolu 59.234,21 eur. Z masy BSM teda zo sumy 102.754,25 eur súd odpočítal sumu 59.234,21 eur a vyšla suma 43.520,04 eur, ktorá je čistá hodnota BSM, pričom z toho jedna polovica je suma 21.760,02 eur. Žalobkyňa prevezme hnuiteľné veci podľa dohody v sume 1.961,40 eur, ako aj nehnuteľnú vec v sume 99.300 eur, teda spolu v sume 101.261,40 eur a žalovaný prevezme hnuiteľné veci vo výške 1.492,85 eur. Z hodnoty, ktoré prevezme žalobkyňa, teda zo sumy 101.261,40 eur, súd odpočítal 1 čistej hodnoty teda sumu 21.760,02 eur, tým pádom súd zistil, že žalobkyňa prevezme o 79.501,38 eur viac, ako by mala a z tejto sumy súd odpočítal jej investície vo výške 28.286,45 eur, ako aj sumu 31.019,28 eur z titulu úveru, ktorú sumu uhradza žalobkyňa a vyšla suma 20.267,17 eur, ktorú sumu má žalobkyňa uhradiť žalovanému. Žalovaný žiadal pôvodne, aby táto suma bola uhradená do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Poukazujúc na tú skutočnosť, že žalobkyňa podľa jej udania má tri deti, pričom žiadala, aby v prípade, ak súd dospeje k názoru, že má uhradiť viac ako 20.000 eur protihodnotu, mohla uhradiť v mesačných splátkach po 200 eur mesačne, s ktorým návrhom žalovaný nesúhlasil, súd konštatoval, že v prípade, ak by žalobkyňa mala uhradiť uvedenú sumu po 200 eur, túto sumu by splácala 8 a pol roka. Žalobkyňa od podania tejto žaloby mala vedomosť o tom, že v žalobe žiadala, aby jej súd prikázal do výlučného vlastníctva nehnuteľnosť, mala vedomosť aj o tom, minimálne od 05.09.2020, aká je cena tejto nehnuteľnosti, a teda už mohla vedieť, poukazujúc na vyjadrenie žalovaného, ktorý súhlasil s tým, že predmetná nehnuteľnosť mala byť prikázaná do jej výlučného vlastníctva, že má žalovaného vyplatiť z hodnoty masy BSM. Z tohto dôvodu teda súd určil, že suma 20.267,17 eur, ktorú sumu má uhradiť žalobkyňa, má táto vyplatiť v lehote do 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň súd zaviazal strán sporu zaplatiť súdu z titulu súdneho poplatku sumu po 2.006,50 eur poukazujúc tu na zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch položka 6 a, b, podľa ktorého pri vyporiadaní BSM, ak sa konanie skončilo rozsudkom, je súdny poplatok 3% z predmetu konania. Rozhodnutie o trovách konania sa opiera o § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd nepriznáva náhradu trov konania, ak existujú dôvody vhodné osobitného zreteľa.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietla, že súd prvej inštancie mohol rozhodnúť už pred šiestimi rokmi, keď mal na to všetky potrebné

podklady, no neurobil tak. Poukázala na to, že počas celej doby trvania procesu nemala právne zastúpenie, hoci nemá právnické vzdelanie. Namietla, že prvoinštančný súd pri rozhodovaní použil zlý index vývoja cien. Poukázala na to, že titulom splácania pôžičky od Štátneho fondu rozvoja bývania ku dňu rozvodu bolo potrebné zaplatiť 31.034 eur, pričom od právoplatnosti rozvodu doposiaľ uhradila sumu 10.502 eur. Bola ochotná zaplatiť maximálne polovicu pôžičky, i keď i to čiastočne považovala za nespravodlivé, nakoľko súd mal zistiť zo Sociálnej poisťovne, koľko žalovaný zarábal, či pracoval a prispieval na domácnosť. V preskúmvanej veci súd vychádzal pri určovaní ceny rodinného domu zo znaleckého posudku vypracovaného súdom ustanoveným znalcom Ing. Karolom Méhesom, ktorý bol podaný dňa 05.09.2020. Takmer o desať mesiacov bolo uskutočnené na základe súkromného znaleckého posudku ohodnotenie domu, prvoinštančný súd však pri vyporiadaní BSM rozhodol až 16.11.2021, pričom nebral do úvahy jednoročné časové obdobie, ktoré uplynulo od vypracovania znaleckého posudku, ktorý nariadil súd, ale súd rozhodol na základe súkromne vypracovaného znaleckého posudku na žiadosť žalovaného. Poukázala tiež na to, že nebola zohľadnená hodnota bytu vložená do stavby rodinného domu, ktorého vlastníkom bola výlučne ona na základe daru od rodičov, keď terajšia cena predmetného bytu by bola minimálne 76.000 eur. Uviedla, že počas manželstva ona pomáhala pri stavbe rodinného domu, starala sa o tri deti a musela chodiť pracovať do Rakúska, no žalovaný počas manželstva pracoval len niekoľko mesiacov ročne, a teda všetka ťarcha padala na jej osobu. Poukázala tiež na to, že po rozvode ona udržiavala hodnotu domu, čo nebolo zohľadnené. Označila za nepravdivé tvrdenia žalovaného, že aj on sa pričínil o stavbu rodinného domu svojimi príjmami a svojou prácou. Minimálne jej príspevok – byt, ktorý dostala od rodičov mimo manželstva, a ktorý predala za 28.333 eur a zostatok pôžičky vo výške 31.034 eur, by sa mali ohodnotiť tržnou cenou tak, ako to bolo urobené v prípade rodinného domu na základe znaleckého posudku vypracovaného na žiadosť žalovaného.

4. K odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Súd prvej inštancie vo svojom rozsudku podiely strán zo spoločného majetku vypočítal vo výške polovice tohto majetku, teda podiely strán sú rovnaké. Zo spoločného majetku je odpočítaná celková výška zostatku spoločného úveru od ŠFRB. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z potvrdenia ŠFRB, a nie z nejakých výpočtov žalobkyne, ktoré sú v jej vyjadreniach zakaždým iné. Rovnako súd prihliadol na starostlivosť o rodinu, nakoľko obdobie, kedy žalobkyňa bola s deťmi na materskej dovolenke a o deti sa starala, započítal ako jej prínos do spoločného majetku a určil podiely strán ako rovnaké. Pokiaľ žalobkyňa namietla, že súd v konaní robil prietahy, mala možnosť podať sťažnosť na bezdôvodné prietahy v konaní, čo ale neurobila. Poukázal na to, že pôvodný znalecký posudok súdom pribratého znalca bol len aktualizovaný v roku 2020, nešlo o teda o nový súkromný znalecký posudok. Dôvodom objednania tejto aktualizácie pred ukončením dokazovania bolo predchádzanie odročeniu už vytýčeného pojednávania za účelom vykonania tejto aktualizácie. Čo sa týka hodnoty bytu žalobkyne, ktorý predala, získaná cena bola použitá na výstavbu spoločného rodinného domu, počas konania už bolo viackrát poukázané na to, že investície použité z vlastných prostriedkov na spoločný majetok sa vracajú v sume, v akej boli do spoločného majetku vložené, tieto sa nezhodnocujú, neprepočítavajú podľa nijakého indexu, a už vôbec nie indexom vývoja cien platným v stavebníctve. Čo sa týka pôžičky od ŠFRB, táto pôžička bola v zostatkovej hodnote ku dňu rozvodu celá odpočítaná v prospech žalobkyne, preto nevidel dôvod, prečo by sa malo prihliadať na to, akú sumu ona od rozvodu zaplatila. Neustálym pripomienkam žalobkyne, že v konaní ona nemala právneho zástupcu a on právnu zástupkyňu mal, uviedol, že každý má možnosť pred súdom sa dať zastupovať právnym zástupcom.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedla, že sa presne vie, kto koľko vložil do stavby a za koľko bola stavba postavená. Spolu to bolo 60.000 eur, pričom stavba doteraz nie je dokončená a jej stav je približne ako v čase právoplatnosti rozvodu. Poukázala, že všetky režijné náklady, dane a pôžičku platila od právoplatnosti rozvodu výlučne ona. V rodinnom dome býva spolu s tromi deťmi, o ktoré sa žalovaný nestará. Súd nebral do úvahy jej tvrdenie, že ak by predala svoj byt teraz a investovala ho, tak by to bolo iná cena.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), a že odvolateľka použila zákonom predpísané odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 CSP), vychádzajúc zo

skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania, či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie odvolateľky nie je dôvodné.

7. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 10C/195/2015 je vyporiadanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva strán.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správneho postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd bezpodielové spoluvlastníctvo strán vyporiadal.

9. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatnených nárokov, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia, a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť, a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správneho záverov súdu sa potom žiada dodať už len nasledovné:

10. Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, jeho vyporiadanie sa vykoná podľa zásad uvedených v § 150 OZ (§ 149 ods. 1 OZ). Vyporiadanie sa určí, ktoré veci zostanú vo výlučnom vlastníctve každého zo spoluvlastníkov, prípadne ktoré zostanú v podielovom spoluvlastníctve a s akým podielom pre každého zo spoluvlastníkov. Vyporiadajú sa nielen hnutelné a nehnuteľné veci, ktoré patrili do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva, ale aj všetky pohľadávky a dlhy z tohto spoluvlastníctva vyplývajúce, t.j. všetko, čo do spoluvlastníctva patrilo a existovalo v čase jeho zániku (vyporiadanie v širšom zmysle). K vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva môže dôjsť buď dohodou, súdnym rozhodnutím alebo uplynutím doby (§ 149 ods. 2 až 4 OZ). Existencia platnej dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov bráni vyhovneniu návrhu na jeho vyporiadanie súdnym rozhodnutím. Právne účinky dohody nastávajú dňom jej uzavretia. V prípade, že nedôjde k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva dohodou, vykoná vyporiadanie súd na návrh niektorého z bývalých manželov, ktorý však musí byť podaný do uplynutia troch rokov od zániku manželstva.

11. Ustanovenie § 150 OZ upravuje zásady, z ktorých je potrebné vychádzať pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov je všetko, čo doň patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku. Súd v konaní o vyporiadaní BSM zisťuje predovšetkým rozsah tohto spoluvlastníctva a následne sa zameria na zistenie ceny vecí, ktoré tvoria predmet BSM, pričom platí zásada, že je potrebné vychádzať z ceny, ktorú majú veci v čase vyporiadania. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vychádza zo zásady rovnosti ich podielov. V rámci vyporiadania BSM súd i bez návrhu musí prihliadnúť na to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na samostatný majetok niektorého z manželov, na druhej strane manžel, ktorý vynaložil na spoločný majetok prostriedky, ktoré boli jeho výlučným vlastníctvom, je oprávnený požadovať, aby mu bola vrátená hodnota takto vynaložených prostriedkov. Na vynaloženie prostriedkov vo výlučnom vlastníctve jedného z manželov na spoločný majetok súd prihliadne iba na návrh manžela oprávneného požadovať toto vrátenie. Pri rozhodovaní o tom, ktoré zo spoločných vecí pripadnú ktorému z manželov do výlučného vlastníctva, je potrebné prihliadnúť na to, aby boli veci tvoriace bezpodielové spoluvlastníctvo využité v súlade s potrebami maloletých detí a prihliada sa tiež na to, ako sa ktorý z manželov zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí aj v dobe, keď manželia už nežili v spoločnej domácnosti. Pri vyporiadaní súd vychádza z úvahy o účelnom využití vecí. Ak nie je možné rozdeliť veci podľa podielov, zákon pripúšťa možnosť prikázať ich, resp. ich časť do výlučného vlastníctva iba jedného z bývalých spoluvlastníkov s tým, že tomuto súdu uloží povinnosť zaplatiť jednému spoluvlastníkovi druhému finančnú čiastku na vyrovnanie podielov.

12. Vyporiadanie BSM v zmysle citovaného ustanovenia pozostáva jednak zo stránky kvalitatívnej, t.j. usporiadania vlastníctva k jednotlivým veciam patriacich do BSM, jednak zo stránky kvantitatívnej, ktorá sa týka hodnotových podielov strán - bývalých manželov.

13. Správny bol postup súdu prvej inštancie, keď zameral dokazovanie v prvom rade na zistenie rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva strán. Po preskúmaní skutkových zistení a právnych záverov prvoinštančného súdu odvolací súd dospel k záveru, že závery súdu prvej inštancie v časti rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva, ako aj ocenenia vecí patriacich do BSM, možno považovať za správne a rovnako správnym bolo i rozhodnutie v časti prikázania jednotlivých vecí do výlučného vlastníctva strán, pričom súd prvej inštancie správne ustálil i výšku finančného vyrovnania, ktorú uložil žalobkyni zaplatiť žalovanému.

14. K námietke odvolateľky, že súd prvej inštancie nesprávne vychádzal z rovnosti podielov strán, odvolací súd udáva, že pri vyporiadaní BSM sa vychádza zo zásady rovnosti podielov, pričom určeniu iného než rovnakého pomeru podielov by musel predchádzať dokonale zistený skutkový stav veci, z ktorého by bolo možné odôvodnenosť tejto nerovnosti jednoznačne vyvodiť. Výšku podielov môže ovplyvniť napríklad skutočnosť, že niektorý z manželov sa napriek svojim schopnostiam a možnostiam nestaral o rodinu, nepričiňoval sa, hoci mohol, o nadobudnutie a zveľadenie spoločných vecí a pod. V prejednávanej veci z vykonaného dokazovania takéto skutočnosti nevyplývali, preto súd prvej inštancie správne vychádzal z rovnosti podielov. Na posúdenie rovnosti podielov nemá vplyv ani to, ktorý z bývalých manželov sa po rozvoде staral o udržiavanie spoločných vecí, ale uvedené sa zohľadňuje pri prikázaní konkrétnych vecí do vlastníctva tej ktorej strany, kedy sa zohľadňujú i potreby maloletých detí, starostlivosť o rodinu a zásluhy o nadobudnutie spoločných vecí.

15. Námietku odvolateľky, že súd rodinný dom neohodnotil v čase vyporiadania BSM, považoval odvolací súd za nedôvodnú, pretože nehnuteľnosti patriace do BSM boli najskôr ohodnotené znaleckým posudkom č. 22/2019 z 15.6.2019 vypracovaným na základe zadania súdu znalcom Ing. Karolom Méhesom sumou 81.200 eur, pričom následne na základe žiadosti právnej zástupkyne žalovaného bol týmto znalcom vypracovaný znalecký posudok č. 10/2020 z 5.9.2020, ktorým boli nehnuteľnosti ohodnotené sumou 99.300 eur. Predmetný posudok má všetky náležitosti znaleckého posudku, a tiež obsahuje vyhlásenie podľa § 209 ods. 2 CSP, a preto bolo možné, a tiež potrebné vychádzať z ohodnotenia nehnuteľnosti obsiahnutého v tomto znaleckom posudku, ktorý bol aktuálnejší. Námietky žalobkyne voči znaleckému posudku, osobe znalca boli ničím neodôvodnené a neopodstatnené.

16. K námietke odvolateľky, že nárast cien nehnuteľností mal byť zohľadnený aj pri zvýšení hodnoty bytu, ktorý bol v jej výlučnom vlastníctve a peniaze nadobudnuté predajom tohto bytu investovala do stavby spoločného rodinného domu, odvolací súd udáva, že žalobkyňa má právo požadovať, aby jej bola vrátená hodnota takto vynaložených prostriedkov, pričom pri stanovení výšky náhrady treba prihliadnúť na zníženie hodnoty spoločnej veci, naopak na zvýšenie hodnoty spoločnej veci (čo je prejednávaný prípad) nemožno prihliadnúť a to dôvodu, že vec je zaradená do bezpodielového spoluvlastníctva v tejto vyššej hodnote. Rovnako nemožno priznať náhradu udržiavacích nákladov, ktoré boli na vec vynaložené, pokiaľ ju výlučne sám užíval (R 42/1972). Teda mohla byť zohľadnená len investícia žalobkyne vo výške, v ktorej bola z jej strany poskytnutá.

17. Skutočnosť, že žalobkyňa po rozvoде manželstva výlučne sama uhrádzala pôžičku ŠFRB, bola zo strany súdu prvej inštancie zohľadnená pri vyporiadaní BSM a určení vyrovnacieho podielu, pričom v podrobnostiach odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku (bod 10.).

18. Nebolo tiež možné zohľadniť námietku odvolateľky týkajúcu sa dĺžky trvania sporu, keď namietané prieťahy v konaní mala žalobkyňa riešiť cestou podania sťažnosti adresovanej kompetentným orgánom. Samotná dĺžka konania však nemá vplyv na posúdenie predmetného sporu.

19. Pri vyporiadaní BSM, prikázaní jednotlivých vecí do výlučného vlastníctva tej ktorej strany a určení vyrovnacieho podielu súd prvej inštancie postupoval v zmysle vyššie uvedených záverov, preto odvolací súd už len poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku (bod 10.).

20. Ďalšie argumenty strán odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov. Na ďalšiu argumentáciu už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do

zbytočných podrobností, s ktorou sa už vypořiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

21. Z dôvodu, že odvolacie dôvody žalobkyne boli neopodstatnené, a neboli zistené ani žiadne nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť z tzv. úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, ako aj v závislých výrokoch o povinnosti zaplatiť súdny poplatok, znalečnom a nároku na náhradu trov konania z dôvodu vecnej správnosti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, nakoľko v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, pričom o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

23. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).